

ΠΕΡΙ ΜΙΑΣ ΠΡΟΔΙΑΓΕΓΡΑΜΜΕΝΗΣ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑΣ

**Το να πηδήξεις από νταλικά που κινείται στην εθνική όδο
στους περισσότερους μπορεί να φαίνεται πράξη τρέλας...
Στους αφγανούς πρόσφυγες όμως φαντάζει και είναι άλμα ζωής
που θα τους φέρει λίγο πιο κοντά σε μια αξιοπρεπή ζωή.**

Ένας ακόμα λοιπόν αφγανός πρόσφυγας δεν τα κατάφερε... ένας ακόμα που δεν τα κατάφερε και σκοτώθηκε...

Δε νιώθουμε έκπληξη, ούτε οίκτο. Η μοίρα των από κάτω αυτού του κόσμου είναι γνωστή. Νιώθουμε μίσος και οργή για όσους έχουν φτιάξει και επιβάλλει μια καθημερινότητα τρόμου στα αδέρφια μας από το αφγανιστάν, στα αδέρφια μας που ξεριζώθηκαν από τα σπίτια τους εξαιτίας των δολοφονικών επεμβάσεων των милитарιστικών καθαυμάτων του δυτικού κόσμου μεταξύ των οποίων βρίσκονται και ελληνικά κατοκικά στρατά.

Αλλά ο πόλεμος για τους αφγανούς δε σταμάτησε φεύγοντας από τη χώρα τους. Συνεχίστηκε στο ταξίδι τους σε κάποια δυτική μητρόπολη καθώς γίνονται στόχος εκμετάλλευσης και επιθέσεων από κυκλώματα δουλεμπόρων, μπάτσους, αφεντικά και κομμάτια των δυτικών κοινωνιών. Βιώνουν έτσι στο πετσί τους την αλήθεια... ότι η ειρήνη αυτού του συστήματος είναι ουσιαστικά πόλεμος με άλλα μέσα.

Ερχόμενοι καταρχήν αντιμέτωποι με τις αντιμεταναστευτικές πολιτικές των ευρωπαϊκών κρατών και τα όπλα των συνοριοφυλάκων, μαθαίνουν καλά ένα πράγμα: ότι είναι ανεπιθύμητοι, αναλώσιμοι και πως πρέπει να ζουν με το φόβο χωρίς να έχουν δικαίωμα να διεκδικήσουν ούτε ίχνος αξιοπρέπειας. Και αφού έχουν πάρει το μήνυμα σε θεσμικό επίπεδο έρχονται αντιμέτωποι με μια κοινωνία στην πλειοψηφία της οποίας κυριαρχεί η εξατομίκευση οπότε κι έχει απομακρυνθεί από πρακτικές όπως η αλληλεγγύη. Έτσι στην καλύτερη αναγνωρίζει στον πρόσφυγα κάποιον που η μοίρα του έπαιξε ένα άσχημο παιχνίδι και αξίζει τον οίκτο μας και στη χειρότερη μια βρωμιά, μια απειλή, κάτι τέλος πάντων το ανεπιθύμητο.

Η πάτρα δεν αποτελεί εξαίρεση όντας κι αυτή κομμάτι της Ελλάδας στην οποία ζουν και βασιλεύουν ρατσιστικά στερεότυπα.

Εδώ και 2 περίπου χρόνια μια σταθερή συμμαχία με συγκεκριμένα μέρη επιτίθεται στην κοινότητα των αφγανών και των άλλων προσφύγων. Έτσι έχουμε τη δημοτική και νομαρχιακή αρχή, τα τοπικά ΜΜΕ, τους επιχειρηματίες της περιοχής της Ηρώων Πολυτεχνείου και μια μερίδα κατοίκων οι οποίοι (ο καθένας για το δικό του συμφέρον) συγκλίνουν στο αίτημα “να λυθεί το πρόβλημα”. Και σίγου-

ρα δεν εννοούν να σταματήσει ο πόλεμος στο αφγανιστάν ή τουλάχιστον καλύτερες συνθήκες διαβίωσης για τους πρόσφυγες όσο αυτοί αναγκάζονται να διαμείνουν εδώ.

Σαν αποτέλεσμα της δράσης αυτής της συμμαχίας είχαμε την επιχείρηση σκούπα η οποία ξεκίνησε με το γκρέμισμα μέρους του καταυλισμού και συνεχίζεται μέχρι σήμερα με την πολιορκία του καταυλισμού και την απαγόρευση κυκλοφορίας προσφύγων στους δρόμους της πόλης. Αυτό επιτυγχάνεται με καθημερινούς ξυλοδαρμούς και ταπεινώσεις όσων τολμούν να βγουν από κει καθώς επίσης και με

Όποιος μιλά για μεμονωμένα περιστατικά μάλλον ξεχνά εύκολα τον 16χρονο αφγανό που πέθανε από α-νακοπή καρδιάς το φλεβάρη του 2006 βλέποντας τους λιμενόματσους να σαπίζουν στο ξύλο τον ξάδερφό του, τον 35χρονο αφγανό που σκοτώθηκε το Δεκέμβρη του 2006 στην προσπάθειά του να επανασυνδέσει το ρεύμα στον καταυλισμό που είχε κοπεί κατ' εντολή του νομάρχου, το μαχαίρωμα νεαρού αφγανού από λιμενόματσο τον περασμένο Νοέμβρη, τον 14χρονο Καλέντ Αράμπα Καϊλ που το πτώμα του βρέθηκε γδαρμένο κάτω από μια νταλικά...

τη σύλληψή τους και τον εγκλεισμό τους σε στρατόπεδα συγκέντρωσης ανά την Ελλάδα (που το κράτος έχει το θράσος να αποκαλεί κέντρα φιλοξενίας). Όλα αυτά σε συνδυασμό με την περαιτέρω οχύρωση του λιμανιού καθιστούν σαφές στους πρόσφυγες ότι η όποια προσπάθεια διαφυγής στην Ιταλία πλην των κυκλωμάτων δουλεμπορίας (με όλες τις άκρες που αυτά έχουν) είναι αδύνατη.

Αυτή η πραγματικότητα τρόμου που έχει επιβληθεί στους πρόσφυγες δεν αφήνει άλλη επιλογή σ' αυτούς απ' το να παίζουν τη ζωή τους κορώνα-γράμματα καθημερινά. Αυτό έκαναν και οι δύο αφγανοί πιτσιρικάδες που πήδηξαν από κινούμενη νταλικά στην εθνική όδο ξέροντας πως δεν είχαν άλλη επιλογή... Καθώς αν δεν τόκαναν γνώριζαν καλά πως η μόνη διέξοδος για να φτάσουν στον προορισμό τους θα ήταν μέσω των κυκλωμάτων δουλεμπορίας, όντας υποχρεωμένοι να καταβάλλουν χρήματα που δεν είχαν κι ούτε μπορούσαν να βρουν. Βλέποντας το όνειρο για μια πιο αξιοπρεπή ζωή να απομακρύνεται ακόμα περισσότερο.

Όλα αυτά διαλύουν τις όποιες αυταπάτες περί “άσχημου παιχιδιού που τους έπαιξε η μοίρα”. Και δείχνουν πως τόσο ο θάνατος του 15χρονου όσο και άλλες παρόμοιες περιπτώσεις που έχουν συμβεί αλλά ποτέ δε γίναν πρώτο θέμα, είναι ξεκάθαρα δολοφονίες. **Και θα συνεχίσουν να γίνονται όσο η ανοχή απέναντι σε αυτές δε μετατρέπεται σε οργή και δράση ενάντια σε όλους αυτούς που ευθύνονται για την άθλια πραγματικότητα που βιώνουν οι μετανάστες.**

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ

non serviam

αυτόνομη συλλογικότητα αναρχικών και αντιεξουσιαστών